

Neizdevusies «izmērdēšanas akcija»

Nav noslēpums, ka jau kopš latviešu svešniecības gaitu pirmajām dienām mūsu vidū operē tumši spēki, kuŗu uzdevums — šķelt trimdinieku saimes kopību, vājināt tās pozitīvos spēkus un bremzēt mūsu pašu nodibināto iestāžu darbu, ko tās veic nevien latviešu trimdinieku, bet visas mūsu tautas un valsts nākotnes labā. Šai melnajā ofensīvā nav taupīta neviena institūcija, nedz autoritāte, kuŗu diskreditēšanai nekautrējas pielietot viszemiskākos līdzekļus un veidus, kas viss tomēr nav devis cerētos „pāpnākumus”, jo latviešu skaidrais prāts un nacionālā apziņa allaž prātusi atšķirt patiesību no meliem un goda vīrus no intrigantiem, denunciantiem un uzpirktiem kūdītājiem. Bet Jūdāsa algai viņu sauļās degot, tie tomēr nespēj atteikties no latviešu dzīvības interešu nodevības ceļa, un tā nupat pēdējās nedēļās Ziemeļreinas-Vestfāles apgabalā esam piedzīvojuši ko tādu, kas pārspēj visu līdz šim pieredzēto.

Sakarā ar LCP lēmumu par šī apgabala BCP pārstāvja un apgabala komitejas priekšsēža pagaidu atstādināšanu no amata pienākumu pildīšanas līdz viņa lietas izšķiršanai Augstākajā sabiedriskajā tiesā, kādas lielākas nometnes padome nepareizas un nepilnīgas informācijas dēļ bija pieņēmusi pārsteidzīgu lēmumu — apturēt visu iekasēto nodevu maksājumus latviešu centrālajām iestādēm līdz AST sprieduma pasludināšanai. Tam sekoja arī otra nometne, kuŗas pilnsapulcē, gan iepriekš to „noskaņojot” ar nepatiesiem, no ārienes pienestiem faktiem, bet arī tad tikai ar dažu balsu pārsvaru nolēma nepildīt pienākumu pret trimdas kopību, atraujot maksājumus LCK.

Taču kroni šai neglītajai lietai uzlika Augustdorfas nometnes komiteja. Vienā no pēdējām sēdēm komitejas loceklis un kultūras nozares vadītājs agr. Monviāds Mednis (viņš arī šā apgabala komitejas tehnisks darbinieks) ierosināja pieņemt līdzīgu nodevu nemaksāšanas lēmumu, jo tas, lūk, esot „vienīgais demokrātiskais ceļš, kā izmērdēt mūsu centrālās iestādes” (!). Par spīti da-

„Daugavas Vanagu” organizācija līdz ar tās vadītāju pulkv. Janumu. Nožēlojams bija miers, ar kādu sapulces vadītājs J. Lubāns ļāva līt šai nejdzību straumei, bet vēl nožēlojamāki bija viņa un vēl pāris citu šķidrie aplausi demagoģijas kalngalā uzkāpušajam intrigantam un latviešu lietas nodevējam.

Šis vīrs nu sevi ir atmaskojis un reizē atsedzis arī tās sejas, kas ļauni pirdz aiz viņa muguras. Līdz ar to esam iepazinūši arī šīs „izmērdēšanas akcijas” iniciātorus un organizētājus, kas inspiŗējuši iepriekš minēto nometņu pārsteidzīgos lēmumus, raugot ar meliem un fikcijām ietekmēt šo nometņu sabiedrisko domu. Kāda ir šo nometņu patiesā nostāja, to liecina nākošajā dienā notikušais mūsu centrālo iestāžu vadošo darbinieku apmeklējums pirmajā nometnē, kur pēc līdzīgu objektīvu paskaidrojumu sniegšanas nometnes padome revidēja savu iepriekšējo lēmumu. Še ar gandarījumu jāatzīmē, ka kopšēde noritēja savstarpējas saprašanās un sadarbības garā, jo tur to nevadīja un tajā arī neuzstājās mums naidīgu spēku vadīti roboti.

Iecietīgi piedodot šo rupjo tiesību pārkāpumu, LNP, LCP un LCK vadošie darbinieki uzrunāja tautiešus, aicinot saprast, ka ar grūtībām radīto centrālo iestāžu darbs ir nepieciešams, svētīgs un atbalstāms, un ka ar šo iestāžu „izmērdēšanu” būtu noārdīti vienīgie orgāni, kas var brīvi runāt un darboties nevien pašu trimdinieku, bet visas latviešu tautas labā. Norādot kā uz pānākumiem un trimdas grūtdieņu, izglītības veicināšanas u. c. neatliekamo pasākumu atbalstīšanā, paveikto, tā arī pieskaŗoties neveiksmēm centrālo iestāžu darbā, runātāji uzsvēra, ka, ja kāds tautietis nav apmierināts ar atsevišķu amatu personu darbību, tad demokrātiskais ceļš taču ir šādu pārstāvi turpmāk vairs neievēlēt, jo vēlēšanas stāv tepat durvju priekšā. Bet personīgās anti-pātijas nedrīkst vērsties pret attiecīgo institūtu, kuŗa pilntiesīgie lēmumi jārespektē pat tad, ja tie kādam nepatīktu.

Aplausi, kas pavadīja un noslēdza mūsu vadošo darbinieku runas, nepārprotami liecināja, ka viss apzinīgo tautiešu vairākums stāv aiz mūsu centrālajām iestādēm, pilnībā at-

balstot viņu darbu, un nevar būt ne-
runas par kopības interesēs maksā-
jamo nodevu atraušānu. Bet daži to-
mēr tā nedomāja, un tūlīt arī ilens
izlida no maisa. Tas bija tas pats M.
Mednis, kas ar biezu žūksni iepriekš
aprakstītu papīru un vecu laikrak-
stu lapu stājās sapulces priekšā, lai
stundu ilgā melu un nedibinātu ap-
vainojumu izverdumā nozāķātu mū-
su vadošās amatpersonas un diskre-
dītētu pašas centrālās iestādes, kuru
darbam pēc M. absurdā apgalvojuma
neesot absolūti nekādu panākumu,
bet gluži otrādi — visās tautiešus
piedzīvotās likstās un grūtībās vai-
nojama LCP un LCK. Zēlastību viņa
acis neatrada arī Latviešu paš-
palīdzības fonds, „Nedēļas Ap-
skats” un arī nozīmīgā un rosīgā

„Daugavas Vanagu” organizācija
līdz ar tās vadītāju pulkv. Janumu.
Nožēlojams bija miers, ar kādu sa-
pulces vadītājs J. Lubāns ļāva liet
šai nevēdzību straumei, bet vēl nožē-
lojamāki bija viņa un vēl pāris citu
šķidrie aplausi demagoģijas kaln-
galā uzkāpušajam intrigantam un
latviešu lietas nodevējam.

Šis vīrs nu sevi ir atmaskojis un
reizē atsedzis arī tās sejas, kas jau-
ni nirdz aiz viņa muguras. Līdz ar to
esam iepazīnuši arī šīs „izmērdēša-
nas akcijas” iniciātorus un organizē-
tājus, kas inspiļrējuši iepriekš minēto
nometņu pārsteldzīgos lēmumus,
raugot ar mellem un fikcijām ietek-
mēt šo noņemtu sabiedrisko domu.
Kāda ir šo noņemtu patiesā nostā-
ja, to liecina nākošajā dienā notiku-
šais mūsu centrālo iestāžu vadošo
darbinieku apmeklējums pirmajā
nometnē, kur pēc līdzīgu objektīvu
paskaidrojumu sniegšanas noņemnes
padome revidēja savu iepriekšējo lē-
mumu. Še ar gandarījumu jāatzīmē,
ka kopsēde noritēja savstarpējas
saprāšanās un sadarbības garā, jo
tur to nevadīja un tajā arī neuzstā-
jās mums naidīgu spēku vadīti ro-
boti.

Trešdien bija paredzēts centrālo
iestāžu amatpersonu apmeklējums
otrajā noņemnē, kur bija nolikta šim
pašam jautājumam veltīta pilnsa-
pulce. Lai gan mašīnas bojāšanās
dēļ braucēji palika ceļā, kādēļ ap-
meklējums, diemžēl, izpalika, taču
nav šaubu, ka arī tur nāks līdzīgs
nokārtojums jau tuvākajā laikā.

Tā arī šini gadījumā melnais no-
devības dārbs nav izdevies. Bet tas
vēl nenozīmē, ka tas tagad aprims,
jo latviešiem naidīgā citadele min
uz papēžiem saviem dienderiem un
izdabātājiem un dzen tos aizvien
jaunās avantūrās, lai pilnītu trim-
dinieku vienības un stājas grauša-
šanas „plānu”. Tādēļ — esiet modri!
Uzmanieties un norobežojieties no
šiem rūdītajiem „taisnības sludinā-
tājiem”, kas, savas dvēseles veļnam
pārdevuši, gatavi iztirgot arī ikvienu
jūsējo! Un kā še, Ziemeļreinas-
Vestfāles apgabalā, tā arī pārējos,
palīksim stingri savā nacionālajā
stājā un latviskajā sirdsskaidrībā.
Plecu pie pleca saslēgušies, sargā-
sim, aizstāvēsim un atbalstīsim mū-
su centrālās iestādes, jo arī tās ir
mūsu sargs, aizstāvis un balsts, lai
mēs neizputētu svešās ceļmalās izkai-
sīti, bet stipri un vienoti atgrieztos
tēvzemē, kad tā mūs sauks uz dzim-
tajām mājām,